

Sirokai Mátyás

Testtáj

Hajnali felfedezőút
egy érintetlen test-
tájon.

Mintha nem is hozzám
tartozna ez a figyelem,
ez a kéz, érzéseim
ujjai,
hanem hozzád,
s a fény felé nyújtózó
erdőalja közelítene,
nem mi mozdulnánk
a nap barlangjai felé.

Árapályok

Ébren a szeretett,
alvó testek lélegzetében.
Nem nők, férfiak vagy gyerekek,
csak hullámok és vér,
együttállások és árapályok
a csendes koponyaűrben,

míg kint, a föld alatt,
ahol a maradékokat
befonva egymáshoz érnek
a gyökerek, égő zöldre vált,
ami a zúgó rögökben
a levegő érintését várja.